

ZARZĄDZENIE NR 505/2024
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 16 lutego 2024 r.

w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ronda

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463, 1688) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ronda.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta Krakowa.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

druk nr

projekt Prezydenta Miasta Krakowa

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KRAKOWA

z dnia

w sprawie nazwy ronda

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572, 1463, 1688) uchwała się, co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwę Rondo Księdza Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego dla bezimiennego ronda położonego w Dzielnicy IV Prądnik Biały w ciągu tzw. Trasy Wolbromskiej (części działek Nr: 222/4, 222/5, 223/2, 224/1, 224/2, 224/3, 225, 227/1, 258/1 obręb 31 jednostka ewidencyjna Krowodrza).

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Uzasadnienie

Z wnioskiem o nazwanie bezimiennego ronda imieniem Księdza Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego wystąpiła Rada Dzielnicy IV Prądnik Biały uchwałą nr LXXXIV/652/2023 z dnia 1 grudnia 2023 r. rozpozycja ta uzyskała pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa. Nadanie nazwy dla bezimiennego ronda zapewni godne upamiętnienie postaci Księdza Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego.

Uchwała nie spowoduje wzrostu wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miasta Krakowa. Realizacja uchwały nie wymaga zwiększenia zatrudnienia, a także nie będzie powodować w przyszłości dodatkowych kosztów niż ponoszone przed jej wprowadzeniem.

Grzegorz Gerwazy Gorczycki, właściwie Grzegorz Gorczyca (ur. ok. 1665–1667 r. w Rozbarku k. Bytomia, zm. 30 kwietnia 1734 w Krakowie) – duchowny katolicki, kompozytor i kapelmistrz. Uważany za jednego z najwybitniejszych kompozytorów polskiej muzyki barokowej, nazywany polskim Händlem. Rodzice Gorczyckiego, Adam i Anna Gorzycowie, byli wolnymi kmięciami, właścicielami największego folwarku we wsi Rozbark (dziś dzielnica Bytomia), ówczasie w Monarchii Habsburgów, ale przynależącej do diecezji krakowskiej. Początkowe nauki G. Gorczyca pobierał prawdopodobnie w miejscowej szkole parafialnej. Około 1678 r. zapisał się na Uniwersytet Karola w Pradze, gdzie ukończył studia na wydziale sztuk wyzwolonych i filozofii. Pobyt w Pradze trwał prawdopodobnie do 1683 r. Następnie przez około 7 lat Gorczycki studiował teologię na Uniwersytecie Wiedeńskim i otrzymał tytuł licencjata teologii. W 1689 r. lub rok później przybył do Krakowa, gdzie 23 grudnia 1690 r. przyjął święcenia niższe: ostiariusza, lektora, egzorcysty i akolity, w 1691 otrzymał subdiakoniat, w lutym 1692 r. diakonat, a miesiąc później 22 marca 1692 r. święcenia kapłańskie. W tym czasie zmienił formalnie nazwisko Gorczyca na Gorczycki (pierwotna wersja nazwiska pojawia się sporadycznie w aktach do 1695 r.). Wkrótce po przyjęciu święceń kapłańskich został oddelegowany na 2 lata do reorganizowanej tzw. Akademii Chełmińskiej na Pomorzu, prowadzonej przez księży misjonarzy. Do obowiązków Gorczyckiego – oprócz wykładów w wyższych klasach – należało przygotowywanie uczniów do wystawiania na scenie szkolnej popisowych dialogów i deklamacji. Miał też Gorczycki zajęcia dydaktyczne w chełmińskim seminarium misjonarzy. Kierował kapelą kościoła archidiecezjalnego, który od 1680 r. formalnie należał już do księży misjonarzy. Po 2 latach w 1694 r. Gorczycki wrócił do Krakowa, gdzie otrzymał stanowisko wikariusza katedralnego. W 1696 r. kapituła powołała Gorczyckiego na stanowisko penitencjarza. 10 stycznia 1698 r. został mianowany kapelmistrzem katedry z tytułem *Magister capellae musices Ecclesiae Cathedralis Cracoviensis*. W zakres obowiązków Gorczyckiego jako kapelmistrza wchodziło dyrygowanie i przygotowywanie repertuaru, komponowanie utworów własnych, przygotowywanie (tj. kopiowanie) głosów kompozycji innych autorów, utrzymywanie w repertuarze utworów tradycyjnie śpiewanych przez kapelę, a skomponowanych zarówno przez autorów polskich, jak i obcych. Kapela Gorczyckiego niewątpliwie reprezentowała dobry poziom wykonawczy, jeśli była w stanie wykonywać utwory wokalnie-instrumentalne swego kapelmistrza. Z biegiem lat wzrastało znaczenie Gorczyckiego w środowisku krakowskim, zwiększały się też jego obowiązki. W 1702 r. Gorczycki otrzymał prebendę kaplicy św. Stanisława, związaną z działalnością w zespole wokalnym kaplicy. Po najazdach szwedzkich, które spustoszyły Kraków (1702 r. – 1705 r.), otrzymał godność kanonika kolegiaty w Skalbmierzu. W 1727 r. został proboszczem kościoła Bożego Miłosierdzia na przedmieściu Krakowa, zwanym Smoleńskim. W 1728 r. kapituła mianowała Gorczyckiego egzaminatorem w seminarium duchownym. Jeszcze przed powołaniem Gorczyckiego na kapelmistrza katedry, rozpoczął on sprawowanie opieki nad więźniami osadzonymi w basztach zamku wawelskiego. Pochowany został prawdopodobnie w kościele Bożego Miłosierdzia na Smoleńsku; na jego cześć wmurowano w katedrze wawelskiej tablicę pamiątkową, na której określono Gorczyckiego jako „*Gemma Sacerdotum*” – klejnot kapłaństwa.